

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyeszm:

IV/565-4/2022

TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE

2022 MÁJ 11.

SZEKSZÁRD

Készült/oda:

db

Szám: Mü.21,23,25/2018/14.

Hiv.szám: IV/565-3/2022.

*Jogerős ítélet: 2.Mf.31.021/2021/5.(Fővárosi Ítéltábla)
Kúria felülvizsgálat: Mfv.IV.10.099/2021/4.*

*Előzmény ítélet:
20.M.70.129/2020/7. (Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma I. fokú ítélet)*

Magyarország Alkotmánybírósága részére
(Fővárosi Ítéltábla útján és közvetlenül is megküldve a tisztelt Alkotmánybíróság részére)

BUDAPEST

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest Pf. 773.
fax: 06-1-212-1170

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, dr. Balázs Ildikó főtitkár, mint a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
(továbbiakban: TMRSZ, székhely: [REDACTED] mint

I. r. felperes/kérelmező

II. r. felperes/kérelmező

III. r. felperes/kérelmező (továbbiakban: kérelmezők) képviseletében eljáró szervezet törvényes képviselője – F/1. szám alatt csatolt jogi meghatalmazással – jogi képviselőnk **dr. Balázs Ildikó kamarai jogtanácsos** (székhely: [REDACTED] útján az alábbi,

alkotmányjogi panasz-indítványt

terjesztjük elő - a hiánypótlási felhívásra figyelemmel kiegészítve, egységes szerkezetben - az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§-ában foglalt jogosultság alapján, figyelemmel arra, hogy az a/ és b/ pont szerinti együttes feltételek fennállnak.

Határozott kérelmünk:

1. Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, – az Alaptörvény 24.cikk (2) bek. d/ pontban jelzett hatáskörében eljárva -, hogy a Kúrián – Mfv.IV.10.099/2021/4. számon - folyamatban volt közalkalmazotti rendkívüli lemondás jogszerűsége és jogkövetkezményei, valamint rendkívüli munkavégzésért járó díjazás megfizetése tárgyában folytatott eljárásban - állapítsa meg a
 - Fővárosi Ítéltábla által hozott 2.Mf.31.021/2021/5. számú jogerős ítéletének, továbbá
 - az I. fokon eljáró Fővárosi Törvényszék Munkaügyi Kollégiuma által hozott 20.M.70.129/2020/7. ítéletének,továbbá
 - a Kúria által Mfv.IV.10.099/2021/4. számú ítéleteinekaz Alaptörvény ellenességét és az Alaptörvény 24. cikk (3) bek. b/ pontjában foglalt hatáskörében eljárva semmisítse meg azokat, mivel azok megsértették a kérelmezők Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében védelt tisztességes tárgyaláshoz való alapjogát.
2. Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy ennek megállapítása esetén az Alaptörvény 24. cikkének (3) bek. b/ pontjában foglaltaknak megfelelően semmisítse meg mindhárom bírói döntést!

A folyamatban volt alapeljárásokban [REDACTED] magánszemély indítványozók (továbbiakban: kérelmezők vagy felperesek) a peres eljárásokban felperesként eljárva az Alaptörvény ellenes ítéletek kárvallottja.

Az alapeljárásban hozott ítéletek Alaptörvény ellenessége az alábbiak szerint valósult meg:
Az Alaptörvény alábbi rendelkezéseinek a megsértése valósult meg a hozott bírói ítéletekben:

1. **XXVIII. cikk:** *(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*
2. **28.cikk:** *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”.*

Indokolás:

- [1] Az eljárásban kérelmezők a hatáskörrel rendelkező bíróságok előtt vitatták azt, hogy alperes munkáltatójuk – [REDACTED] – foglalkoztatásuk során a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően foglalkoztatták volna őket, hiszen havonta minimálisan 240 óra munkavégzést várt el tőlük alperes. Erre figyelemmel jelentős mértékű túlmunkadíj iránti igényt terjesztettek elő ezzel kapcsolatban az elévülési időn belül, amelynek megfizetése iránti igényük jogosságát alperes vitatta. Továbbá nem fogadták el felperesek a munkáltató olyan jellegű munkahelyi átszervezését, amely közalkalmazotti kinevezés módosításukkal járt volna, de a munkáltató nem alkalmazta erre tekintettel velük szemben a rendes felmondás szabályait, ezért – miután meggyőződtek arról, hogy munkáltatójuk valóban

átszervezést hajtott végre és ezt követően munkavégzésük munkarendje jelentősen megváltozott – rendkívüli lemondással megszüntették munkaviszonyukat és erre figyelemmel a jogszabály szerinti járulékos igényeket előterjesztve keresetet nyújtottak be az I. fokon eljáró bíróságnál.

- [2] A perben eljáró bíróságok előtt ismertté vált tényállás szerint a havi 240 óra munkavégzés havi átlagban mintegy 60 órával haladta meg az adott hónap munkaidő-keretét, ennek ellenére a havi 60 óra átlagú túlmunkavégzési igényt az eljáró bíróságok nem ismerték el jogos túlmunkadíj iránti igénynek – és ebből adódóan rendkívüli lemondási oknak sem – noha a Legfelsőbb Bíróság korábban elvi állással mondta ki az ún. „tűzoltó perekben”, hogy az ilyen jellegű munkavégzés túlmunkadíj iránti igény alapját képezi. Ezt támasztja alá egyébként az EU jogrendjét képező *a munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló* 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv is, valamint a német orvosok és olasz csendőrök esetében hozott vonatkozó ítéletek elvi tartalma is.
- [3] Tényként állapítható meg, hogy a jogerős ítéletet hozó Fővárosi Ítéletábrla még a felperesek kereseti kérelmét sem tényszerűen ismertette, hiszen – mint azt felülvizsgálati kérelmünkben a Kúria részére előadtuk – az eljáró Ítéletábrla tévesen és iratellenesen „*a 8 órán felüli munkavégzést kívánták túlóradíjjal ellentételezni*”, megállapítást tette, amely tényszerűen hamis, valótlan ténymegállapítást jelent, ugyanakkor felülvizsgálati kérelmünk ezen részére a felülvizsgálatot végző tisztelt Kúria még csak nem is reagált ítéletében. Nem tisztességes az a bírászkodás, ahol tényszerűen megállapítható, hogy a kereseti kérelmet teljesen félremagyarázza/félreértelmezi az eljáró Ítéletábrla és ezt a felülvizsgálat során még csak meg sem vizsgálja az ügyben eljáró tisztelt Kúria.
- [4] Ugyanígy a tisztességes eljárás hiányát igazolja, hogy noha [REDACTED] esetében is felülvizsgálati kérelmet terjesztettünk elő kb. egy héttel később, azt még csak nem is észlelte a felülvizsgálatot folytató Kúria, így annak elbírálása (felülvizsgálata) teljes egészében elmaradt, amely azt támasztja alá szintén, hogy a tisztességes eljárásba beletartozóan a kérelem gondos vizsgálata nyilvánvalóan csorbát szenvedett ennek a tükrében is.
- [5] Szintén elbírálatlanul maradt a per folyamán mindhárom bírósági szinten annak elbírálása, hogy a felperesek lemondását követően a munkáltató alperes is felmondott rendkívüli hatállyal felpereseknek, amely munkáltatói döntést felperesek – annak jogszerűségét vitatva – szintén megtámadták és két havi (minimális mértékű) általános kártérítési igényt terjesztettek elő. ezt az eljáró bíróságok akként reagálták le, hogy mivel a felperesek időben ezt megelőző rendkívüli hatályú lemondása hatályosult a munkáltató felé való közléssel, értelmetlen azt vizsgálni, hogy ezt követően a munkáltató alperes rendkívüli hatályú felmentéssel őket fel kívánta menteni a munkavégzés alól. Ugyanakkor tény, hogy az alperesi felmentés jogellenességét felperesek kereseti kérelemmel támadták és tény, hogy a bíróságok is megállapították, hogy az alperesi felmondás nem válthatott ki joghatást, azaz noha a bíróságok megállapították, hogy alperes jogsértően járt el, de az erre vonatkozó felperesek két havi kártérítés iránti igényét egyszerűen nem bírálták el és ennek ténye szintén a tisztességes eljárásához való jog sérelmét okozta felperesek terhére.
- [6] Szintén a tisztességes eljárás alapjogi sérelmét okozta az a kúriai érvelés is, amely ítéletének [27] részében fogalmazódott meg, miszerint a Kúria érdemben nem foglalt állást tekintetben, hogy amikor a felperesek nem fogadták el az alperesi átszervezésre vonatkozó elképzelést – azaz kinyilvánították, hogy kinevezés módosításukhoz nem járulnak hozzá – akkor a munkáltatójuknak a rendes felmentés szabályai szerint kellett volna felmondania feléjük a fennálló jogviszonyukat. A Kúria ezzel kapcsolatban azt adta elő, hogy ennek kérdését azért nem vizsgálja érdemben, mert ez az érvelés nem volt része

sem az első-, sem a másodfokú eljárásnak nem képezte tárgyát a jogerős ítélet pedig csak olyan körben támadható felülvizsgálattal, amely az első- és másodfokú eljárásban is felmerült.

Ez a kúriai megállapítás egyrészt nem felel meg a tényeknek, és iratellenes, másrészt szintén igazolja, hogy érdemben nem vizsgálta meg olyan kérdést a Kúria, amely igenis része volt az első és másodfokú eljárásnak is az alábbiak szerint:

- 2020.07.08.-án 20.M.70.129/2020/5. Tárgyalási jkv. szerint is az I. fokon eljáró bíróság felszólította felpereseket, hogy: *A bíróság kötelezi a felperest, hogy a jegyzőkönyv kézhezvételétől számított 30 napon belül vezesse le okfejtését a KSZ illetőleg a jogszabályi rendelkezésekkel összefüggésben amelyekből logikailag az következik, hogy a jogviszonyt nem lehetett fenntartani és az alperesnek azt meg kellett volna szüntetni.*

Ugyanezen jegyzőkönyvben 3. oldal 3. bekezdésében felperesi oldal: *„A munkáltató ugyan módosíthatja egyoldalúan a jogviszony egyes elemeit, de ezt el kell fogadtatni a másikkal, hogyha ezt nem teszi, akkor a jogviszonyt meg kell szüntetni.*

Tanács elnökének azon kérdésére, hogy ennek mi a jogszabályi alapja, felperesi képviselő: A KSZ-be szeretnék ennek utánanézni, kérem, hogy erre a bíróság határidőt biztosítson részemre. Egyébként a jogszabályi rendelkezésekből álláspontom szerint logikailag következik, hogy ebben az esetben a jogviszonyt nem lehetett volna fenntartani.”

- Továbbá a bírósági kötelezésre figyelemmel terjesztettük elő 2020. augusztusi nyilatkozatunkat – periratként -, amelyben 1-11. pontok szerint részletesen kifejtettük, hogy az egyoldalú munkáltatói kinevezés módosítás el nem fogadása esetén miért kellett volna a munkáltató részéről felmondani felpereseknek a rendes felmondás szabályai szerint. Érvelésünket legfelsőbb bírósági döntésekkel is alátámasztottan adtuk elő.
- Az I. fokú ítéletnek a tényállás ismertetése körében az I. fokú bíróság [10] részben ismertette, hogy az elsőfokú eljárásban hivatkoztunk arra, hogy az Mt. 58.§-a alkalmazandó, amely szerint *a munkaszerződés módosítására a megkötésére való szabályokat kell megfelelően alkalmazni, így azt a felek csak közös megegyezéssel módosíthatják. Tekintettel arra, hogy a felperesek az alperes egyoldalú módosítási szándékát nem fogadták el, az alperesnek a rendeltetésszerű joggyakorlás esetén rendes felmondást kellett volna alkalmazni, figyelemmel arra hogy munkáltatóként megváltoztatta a munkavállalók felé szóló ajánlatát. (I. fokú ítélet [10] rész, 4. oldalon).*
- Az I. fokú ítélet elleni fellebbezésünk [11] részében előadtuk is a munkáltató felmondási kötelezettségével kapcsolatos mulasztást ismerteti.
- A jogerős ítélet [11] része ugyancsak előadja, hogy felperesek igenis hivatkoztak arra, hogy alperes munkáltató felmentési kötelezettségére is hivatkoztunk.

Fentieknek megfelelően tényként, bizonyítottan és aggálytalanul megállapítható, hogy a tisztelt Kúria a tisztességes eljárástól idegen módon valótlan tényállást állapított meg! Valótlan hivatkozással nem volt hajlandó érdemben vizsgálni és állást foglalni azzal kapcsolatban, hogy már az elsőfokú eljárásban is hivatkoztunk arra, hogy a Kjt. 30.§ (1) bek. a) pontja szerint felmentéssel meg kellett volna szüntetni felperesek közalkalmazotti jogviszonyát. Valótanul állította felülvizsgálati ítélete [27] részében hogy azért nem vizsgálja érdemben a

kérelmünk ezen részét, mert az nem volt része az elsőfokú és másodfokú eljárásnak sem, miközben periratok sora – I. fokú ítélet, tárgyalási jkv. felperesi nyilatkozat, I. fokú ítélet elleni fellebbezésünk, jogerős ítélet – bizonyítja a tisztelt Kúria álláspontjának valótlan megállapítását, illetve alaptalanságát!

Ezt nem lehet tisztességes eljárásnak tekinteni!

[7] Nyilvánvaló, hogy nem lehet tisztességes eljárásnak tekinteni az olyan bírósági eljárásokat, ahol

- Az I. fokú ítélet a fellebbezésben jelzett olyan jogsértő fogyatékoságokban szenved, amelyek objektív fogyatékoságok, a valós tényekkel és periratokkal nem egyező ténymegállapítások az eljáró bíróság részéről. Ezek:

- Nem bírálta el érdemben a munkáltatói rendkívüli felmondással szemben előterjesztett felperesi átalány-kártérítési igényt (sem el nem utasította, sem helyt nem adott neki). Ezt fellebbezésünk [3] és [9] részében adtuk elő.
- Téves az a ténymegállapítás, hogy felperesek naponta 11,08 óra munkavégzésre voltak kötelesek, hiszen a periratok szerint felperesek havonta 240 óra munkavégzést teljesítettek, nem pedig napi 11,08 órát. Amikor be voltak osztva akkor egybefüggő 24 órás effektív szolgálatot láttak el, nem pedig 11,08 órát! Ezt fellebbezésünk [4] részében adtuk elő.
- Iratellenesség a kereset ismertetése körében, fellebbezésünk [5] része szerint.
- Iratellenes, hogy „havi munkaidőkeret” lett volna a felperesek által effektíve minden hónapban ledolgozott havi 240 órás munkaidő. Ezt munkaköri leírásuk is tartalmazta és az nem havi munkaidőkeret volt, hanem minden hónapban 10 db 24 órás munkahelyi jelenléttel járó munkavégzés.
- A jogerős ítélet is olyan alapvető fogyatékoságokban szenved, amelyek a periratokban foglaltakkal ellentétesek. Ezen fogyatékoságokra felülvizsgálati kérelmünkben mutattunk rá, illetve megállapítható, hogy a jogerős ítélet „a kereseti kérelem megértésének” minimumát sem teljesítette a túlóraigény vonatkozásában:
- Túlóradíj „félreértelmezése”, mint tényállás-rész megállapítás helytelensége. Nem a 8 órán felüli munkaidőt kértük ugyanis túlóráként ellentételezni, hanem a havi munkaidőkeret és a teljesített 240 órás munkavégzés különbözetét. Annak ténye, hogy ezt az eljáró Fővárosi Ítéltábla tévesen észlelte, a jogerős ítélet [3] rész utolsó mondata, [12] rész 3. mondata [35] részben iratellenessége és [36] rész iratellenessége támasztja alá.
- A vonatkozó bírói gyakorlatot is figyelmen kívül hagyó a jogerős ítélet rendelkezése, hiszen korábban már többször hasonló ügyekben túlóradíjra jogosultságot állapítottak meg az eljáró bíróságok (BH2008. 309., LB Mfv.II.10.283/2008/3. LB Mfv.II.10.164/2009/5.)
- Alapvető munkajogi rendelkezéseket hagytak figyelmen kívül az eljáró bíróságok, miszerint a heti munkaidő 40 óra, és alperes évente mintegy 840-850 óra rendkívüli munkavégzésre kötelezte felpereseket hosszú évekre visszamenőleg.
- A tisztelt Kúria felülvizsgálati eljárása során is sérült a tisztességes eljárásból való felperesi alapjog, hiszen egyszerűen nem vett tudomást arról, hogy a jogerős ítéletből kitűnően az eljáró tanács „meg sem értette”, vagy „félreértelmezte” a túlóradíj vonatkozásában előterjesztett felperesi igényt. Továbbá olyan objektív fogyatékoságai vannak még a kúriai ítéletnek, amelyek felsorolásszerűen a következők:
- Nem került elbírálásra III.r. felperes ██████████ felülvizsgálati kérelme.
- Iratellenes megállapítás abban a vonatkozásban, hogy nem volt része sem az elsőfokú sem a másodfokú eljárásnak az a felperesi érvelés, miszerint a rendes felmentés szabályait alkalmaznia kellett volna alperesnek és ezzel kapcsolatban a Kúria valótlan

ténymegállapítást téve érdemben nem is foglalkozott ezzel a felülvizsgálati kérelem részszel.

- Szintén sérült a tisztességes eljáráshoz való felperesi alapjog azzal, hogy noha megjelöltük az iratellenes részeket az addig hozott I. és II fokú ítéletek kapcsán de adminisztratív nem került az iratellenesség jogszabályhelye megjelölésre. A bíróságok igazságszolgáltatási ténykedésétől idegen, hogy a tartalma szerint előadott jogsértést csak azért nem vizsgálja érdemben a Kúria, mert egy adminisztratív hiányosságot észlel, mégpedig hogy a jogszabályhely megjelölésére nem került sor. A Kúria kimondta ítéletében, hogy hiába hivatkoztunk iratellenességre és téves tényállás-megállapításra, ő ennek ellenére a téves és iratellenes tényállásra alapítottan végezte el a felülvizsgálatot. Ez nyilván nem felel meg szintén a tisztességes eljárás minimumkritériumának sem.
- Nem vizsgálta egyik bíróság sem, hogy felperesek keresettel támadták meg az alperes munkáltató azon döntését, miszerint „válaszul” alperes is megszüntette felperesek munkaviszonyát. Ezzel kapcsolatban hiába adott be keresetet felperesi oldal – amelyet egyesítettek a felperesi rendkívüli hatályú lemondással kapcsolatos keresettel a bíróság – és kérte a munkáltatói eljárás jogellenességének a megállapítását és kértek 2 havi általános-kártérítést, azt egyszerűen nem bírálta el az eljáró bíróságok egyike sem, amelyre nem lett volna lehetőségük, hiszen a kereseti kérelemhez kötöttség elve alapján azt el kellett volna bírálniuk, de mivel nyilvánvaló, hogy alperes nem járt el helyesen, csak a felperesi kereseti kérelemnek helyt adó ítéletet hozhattak volna és azt mint a hozott ítéletekből kitűnik adott esetben kihatót volna az ügy döntésére és a megítélt egyébként kirívóan eltúlzó mértékű megítélt perköltség megállapításra is.

[8]

Hiánypótlási felhívásra válaszolva előadjuk, hogy tisztességes eljáráshoz – mint alapvető joghoz való jogosultsága – mindhárom kérelmező esetében sérült.

Az eljáró bíróságok eljárása egyik fórum előtt sem volt pártatlan, nem objektív tényállást állapítottak meg a rendelkezésre álló és bizonyított tényállási elemek okszerű, és egységes zárt láncolatú tényállás megállapítási kötelezettsége helyett. A téves tényállás abból adódott, hogy figyelmen kívül hagytak lényeges tényeket, több esetben iratellenesen állapították meg a valós tényállás helyett felállított részben valótlan tényállást és ebből következően egy effektíve téves tényállásra alapították ítéleteiket.

A másodfokú bíróság konkrétan még a kereseti kérelem ismertetését is iratellenesen és téves értelmezéssel a kereseti kérelemtől eltérő keresetként ismertette. Olyan kereseti kérelmet ismertetett ítéletében, amelyet kérelmezők soha nem fogalmaztak meg. Mivel egy valótlan tartalmú kereseti kérelmet bírálta el a másodfokon eljáró bíróság a hozott jogerős ítélet nyilvánvalóan nem a kereseti kérelmet elbíráló ítéletként minősíthető, ennél fogva pedig sértette a kérelmezők tisztességes tárgyaláshoz fűződő jogát, már ezen egyetlen ismérvi alapján is.

A bíróságok ugyanis kötve vannak a kereseti kérelemhez és ha nem kereseti kérelmet bírálják el, az nyilvánvalóan sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjogát mindhárom kérelmezőnek.

A Kúria pedig azzal, hogy – bár leírtuk, hogy a másodfokú bíróság nem a kérelmezők kereseti kérelmét bírálta el hanem egy teljesen más, kreált kereseti kérelmet, amely nem származott, nem is származhatott felperesektől – a jogerős ítéletnél nem észlelte hogy az nem is a kereseti kérelmet bírálta el, hanem helyette egy téves (valótlan) kereseti kérelem értelmezésről szól a jogerős ítélet.

Azzal is sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjoga felpereseknek, hogy az effektív ledolgozott 240 órát az eljáró bíróságok havi munkaidőkeretnek értelmezték, miközben a periratok végig arról szóltak, hogy havi 240 órát a kérelmezők (felperesek) le is dolgoztak.

Ezen bírósági eljárásban bekövetkezett ténybeli is igazolt és alátámasztott fogyatékoságai révén sérült a tisztességes eljáráshoz való alapjogon belül az indítványozóknak:

- **a tárgyalás igazságosságához fűződő joga,**

- mert nem lehet igazságosnak nevezni olyan ítéleteket, amelyek már a kereseti kérelem értelmezését is iratellenesen, fiktív módon értelmezték (pl: szolgálatonként 8 órán felüli részt kérték túlóráként kifizetni a jogerős ítélet szerint, vagy hogy 240 óras havi munkaidőkeretben dolgoztak a felperesek);
- mert nem lehet igazságosnak nevezni az olyan eljárást, ahol korábban hasonló precedens alapján a túlóraigényt a Kúria már megállapította, de az azzal hasonlatos kérelmezői keresetet az eljáró bíróságok elutasították, melynek során még a kereseti kérelmet sem helytállóan, hanem iratellenesen értelmezte a tényállás megalkotás körében a másodfokú bíróság és a Kúria egyaránt;
- mert nem lehet igazságosnak nevezni azt a tárgyalást, ahol az I. fokú ítélet jelzett téves tényállás megállapítását a másodfokú bíróság további félreértelmezéssel torzítja (8 órán felüli munkavégzést kérték túlóráként ellentételezni kérelmező felperesek, szól a valótlán kereset-ismertetés) így a bíróság által megállapított valótlán tényállás fogyatékoságai ellenére a felsőbb bíróságok jogszerűnek tekintik és értékelik és a nyilvánvalóan igazságtalan ítéletet jóváhagyják;
- mert nem lehet igazságosnak nevezni azt a tárgyalást, ahol az ítéletből kitűnően azt a valótlán látszatot ismerteti az elsőfokú bíróság, hogy nem indokoltuk meg, hogy miért lett volna a munkáltató kötelessége rendes felmondást alkalmazni kérelmező munkavállalókkal szemben, amikor azok nem fogadták el a munkarend – mint a munkaszerződés lényeges eleme – egyoldalú alperesi módosítását. Ezt jogi érveléssel támasztottuk alá, amelyre egyáltalán nem reagált ítéletében az elsőfokú bíróság és azt állította, hogy annak jogi indokolását nem adtuk elő, miközben ezzel szemben a 2020. augusztusi beadványunkban 11. pontban adtuk elő jogi érvelésünket. Erre az elsőfokú bíróság nem reagált, úgy tett ítéletében, mint ha nem is indokoltuk volna meg ennek a munkáltatói mulasztásnak a jogsértő jellegét. Helyette azt a valótlán állítást vette az ítéletbe, hogy ezt nem indokoltuk meg.
- mert nem lehet igazságos az az ítélet, ahol [REDACTED] kérelmező III.r. felperes később benyújtott jogorvoslati kérelmét el sem bírálja a Kúria, csupán I. és II. rendű felperesek rendkívüli perorvoslati (felülvizsgálati) kérelmét bírálja el.

- **a bíráskodás pártatlanságához fűződő joga,**

- mert objektíve nem lehet pártatlannak tekinteni azt a bíráskodást, amely az ítélete tényállást megállapító részeként valótlán tényállási elemeket „kreál”, olyanokat, amelyeket a tárgyalás igazságosságához fűzött indokolásunkban előadtunk,
- mert nem lehet pártatlannak tekinteni azt az eljárást, ahol az igazság kiderítése alapvető szintű követelményét nem teljesítette a bíróság azzal, hogy valótlán és iratellenes körülményeket tett a tényállás részévé, indokolásunkat figyelmen kívül hagyta azt érdemben nem cáfolta, helyette azt vette az ítéletbe, mint ha nem indokoltuk volna meg pontokba szedve hogy miért kellett volna a munkáltatónak rendes felmondással megszüntetni a kérelmezők munkaviszonyát;
- mert nem lehet pártatlannak tekinteni az olyan bíráskodást amelyben nem egy iratellenes körülmény vetődik fel, ahol még a kereseti kérelem ismertetése is iratellenes
- mert felvetődik a pártatlanság hiánya abban is, hogy a perirat részévé tett Kúriai ítélet (tűzoltó per) ellenére, az analóg ugyanolyan jellegű jogvitában mindhárom bírói fórum figyelmen kívül hagyja, hogy a kérelmezők jogvitáját a tűzoltó perekben már joghatályosan eibirálták Kúriáig bezárólag,
- mert felvetődik a jogorvoslati és rendkívüli perorvoslatok vonatkozásában is, hogy az I. fokú eljárás ezen nyilvánvalóan megállapítható alapvető jogi fogyatékoságai ellenére is helyben hagyják a nyilvánvalóan nem tisztességes elsőfokú eljárás döntését és annak indokolását is

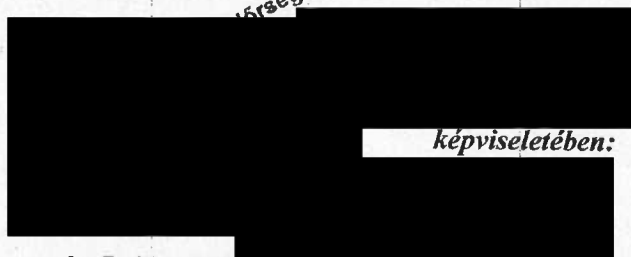
A jogorvoslati lehetőségek kimerítése, határidő megtartottsága

Tisztelettel előadjuk, hogy jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük, a Kúria a felülvizsgálati eljárást lefolytatta és a Fővárosi Ítéltábla „jogértelmezésével” egyetértve elutasította felülvizsgálati kérelmünket.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy indítványunknak adjon helyt és állapítsa meg, hogy a bíróságok és a Kúria által hozott döntések Alaptörvény ellenesek ezért rendelkezzen azok megsemmisítése iránt.

Szekszárd, 2022. május 11.

Tisztelettel:

Bírség

képviselésében:

*dr. Balázs Ildikó főtitkár, kamarai jogtanácsos
Tettekész Magyar Rendőrség Szakszervezete*

Melléklet:

1. kamarai igazolvány
2. Jogerős ítélet: 2.Mf.31.021/2021/5.
3. Kúria felülvizsgálat: Mfv.IV.10.099/2021/4.
4. 20.M.70.129/2020/7. (Főv.Tszék. I. fokú ítélet)
5. Fellebbezés
6. Felülvizsgálati kérelem
7. 2020. augusztusi nyilatkozatunk (perirat)
8. 20.M.70.129/2020/5.jkv.
9. új meghatalmazások